

Ἐπιδημιολογία τοῦ περνοσπόρου

Πρακτικῶς ἡ ἐμφάνισις τοῦ περνοσπόρου εἶναι στενῶτατα συνδεδεμένη πρὸς τὴν ἐμφάνισιν τῆς βροχῆς. Ὁ μύκης οὗτος ἵνα διαδοθῆ, ἔχει, ὡς ὅλοι οἱ φυκομύκητες, ἀνάγκην ὑγρασίας. Τὴν ὑγρασίαν ταύτην εἰς τὸν ἀέρα τὴν δίδει ἡ βροχὴ εἰς τὰ κλίματά μας συνήθως, σπανιώτερον δὲ ἡ δρόσος.

Ὁ REICHERT (1927) εἰς Παλαιστίνην ἔνθα δὲν βρέχει κατὰ τὸ θέρος, παρατήρησεν ὅτι ἡ ζώνη τοῦ περνοσπόρου περιορίζεται εἰς τὴν ἀκτὴν, εἰς τὰς περιφερείας ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ὑγρασία τοῦ ἀέρος ὑπερβαίνει τὸ 60 % καὶ ὅπου δύναται κατὰ τὴν νύκτα νὰ σχηματισθῆ δρόσος, σταγόνες ὕδατος, ἐντὸς τῶν ὁποίων δύνανται νὰ βλαστήσουν τὰ κονίδια.

Αἱ μελέται τοῦ CAPUS (1916) ἀπέδειξαν ὅτι αἱ προσβολαὶ τῆς ἀνοιξεως εἶναι, ἰδίως ἐπικίνδυναι, ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι βροχερὸς καὶ τὸ ἔδαφος πολὺ ὑγρὸν, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκπύξεως τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἀμπέλου.

Ὁ CAPUS διακρίνει τὰς ἐξῆς περιπτώσεις.

Α.΄ Περίπτωσις: Βροχαὶ ἀφθονοὶ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τοῦ Ἀπριλίου.

α) Βροχαὶ κατὰ Μάιον — Ἰούνιον: Σοβαραὶ προσβολαὶ περνοσπόρου.

β) Ξηρασία κατὰ Μάιον — Ἰούνιον: Μηδαμιναὶ προσβολαὶ περνοσπόρου.

Β.΄ Περίπτωσις: Ὀλίγα βροχαὶ μεταξὺ Νοεμβρίου — Ἀπριλίου.

α) Βροχαὶ κατὰ Μάιον — Ἰούνιον: Μικραὶ προσβολαὶ περνοσπόρου.

β) Ξηρασία κατὰ Μάιον — Ἰούνιον: Μηδαμιναὶ προσβολαὶ περνοσπόρου.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται δύναται

νὰ ἐφαρμοσθοῦν διὰ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας τὸ ἰσόθερμον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τῶν περιχώρων τοῦ BORDEAUX ἔνθα ἔγιναν αἱ παρατηρήσεις αὗται. Διὰ τὴν Νότιον Ἑλλάδα θὰ ἔδει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ θεωρῶμεν ὡς κρίσιμον περιόδον τὴν ἀπὸ τῶν μέσων Μαρτίου μέχρι μέσων Μαΐου (1 1/2 μῆνα ἐνωρίτερον τῆς Βορείου Ἑλλάδος).

Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἰσχύουν διὰ τὸ ἔτος 1963 ὅτε ἐν Πελοποννήσῳ ἐσημειώθησαν σοβαραὶ ζημίαι περνοσπόρου. Εἶχομεν τότε τὴν περίπτωσηιν Α.΄ τοῦ CAPUS καὶ ὑπερίπτωσιν α.΄ ἥτοι:

Α.΄ Βροχαὶ ἀφθονοὶ ἀπὸ Νοεμβρίου—Μαρτίου.

α.΄ Βροχαὶ κατὰ Ἀπρίλιον—Μάιον.

Αἱ περίοδοι αὗται τῶν βροχῶν συμπίπτουν πρὸς τὴν περίοδον ἀκρίβως τῆς ὀριμάνσεως καὶ βλαστῆσεως τῶν ὠν. Ἡ βλάστησις τῶν ὠν ἀρχίζει εἰς τὰς θερμότερας τοποθεσίας καὶ εἶτα εἰς τὰς ψυχρότερας καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ ἐστίαὶ μολύνσεως δὲν εἶναι εἰς τὰς ἀρχάς τῆς ἀνοιξεως πολὺ μεγάλαί.

Τὰ μακροκονίδια ἄλλωστε τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἐκ τῶν ὠν δὲν δύνανται νὰ μετακομισθῶσιν εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Προσβάλλουν τὰ φύλλα πρὸ παντὸς τὰ ὁποῖα ἐρρίσκονται πλησίον τοῦ ἐδάφους, τῶν νέων χαμηλῶν φυτῶν ἢ καὶ παλαιῶν ἤδη πρέμων.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πρέπει νὰ κόπωνται ἐνωρίς, μόλις ἐμφανίζονται, οἱ βλαστοὶ οἱ ὁποῖοι γεννῶνται ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ φύλλου καὶ πλησίον τοῦ ἐδάφους, διότι οὗτοι ὄχι μόνον δὲν δίδουν καρπούς, ἀλλὰ χρησιμεύουν ὡς ἐστία τῆς μολύνσεως. Τὴν πρώτην ἐαρινὴν ἐξ ὠν προσβολὴν, ἐπακολουθεῖ πλουσία παραγωγή